

De N-VA anders bekeken

VLAAMS
ABVV

Wat de N-VA op sociaal-economisch
vlak in petto heeft

Dit is een uitgave van
Vlaams ABVV
Hoogstraat 42
1000 Brussel
tel. 02 506 82 21
info@vlaams.abvv.be
www.vlaamsabvv.be

Vormgeving: www.commsa.be

Foto's: ABVV-Senioren (10), Shutterstock (12, 13, 16, 17, 26,
29, 32), Nationale Beeldbank (23, 31).

Drukwerk: Drukkerij Sintjoris, Oostakker

Gedrukt op papier uit duurzaam bosbeheer

© Vlaams ABVV
december 2010
D/2010/7973/10

v.u. Caroline Copers, Hoogstraat 42, 1000 Brussel

Inleiding

De N-VA is een merkwaardig fenomeen.

Ze is op zeer korte termijn vanuit het niets uitgegroeid tot de grootste politieke partij in Vlaanderen, van 3,06% in 2003 naar 27,8% in 2010. Nooit haalde een nationalistische partij zo'n sterk verkiezingsresultaat.

Bovendien krijgt de N-VA heel veel media-aandacht, niet in het minst partijvoorzitter Bart De Wever. Wat daarbij opvalt: zelden of nooit graven de media onder de oppervlakte en belichten ze het programma van deze nationalistische partij.

Daarom deze brochure: om het programma van de N-VA toe te lichten, met name het sociaal- economische programma, want dat is het minst gekend en vanuit syndicaal oogpunt uitermate relevant.

We doen dit aan de hand van verschillende bronnen (zie blz. 37 voor een volledig overzicht):

- teksten van de N-VA zelf, zoals congresstukken en verkiezingsprogramma's
- uitspraken van vooraanstaande N-VA'ers
- beleidsdaden van de N-VA-ministers.

We laten als het ware de partij zelf aan het woord, want we willen een zo objectief mogelijk beeld schetsen van haar programma.

Eerst gaan we kort in op de separatistische agenda van de N-VA. Maar we staan het langst stil bij de sociaal-economische agenda. We geven daarbij telkens de visie van het ABVV.

N-VA staat voor "Nieuw-Vlaamse Alliantie"

De N-VA werd opgericht eind 2001 na de splitsing van de Volksunie (VU). Het progressieve deel van de VU veranderde in Spirit, met als boegbeeld Bert Anciaux. Spirit zou later opgaan in sp.a.

De radicaal nationalistische vleugel, met als boegbeeld Geert Bourgeois, richtte de N-VA op. Bij de federale verkiezingen van 2003 raakte de partij enkel in West-Vlaanderen boven de kiesdrempel. De N-VA leek ten dode opgeschreven.

Daar kwam pas verandering in toen de partij in kartel ging met CD&V. Met groot electoraal succes bij de Vlaamse parlementsverkiezingen van 2004 (26%), de provincie- en gemeenteraadsverkiezingen van 2006 en de federale verkiezingen van 2007 (29,6%).

Vanaf de Vlaamse verkiezingen van 2009 (13%) kwam N-VA weer solo op. Sinds oktober 2004 is Bart De Wever voorzitter van N-VA.

Inhoud

Deel 1: N-VA: een separatistische agenda	7
1. Op zoek naar de eigen volksidentiteit.....	8
2. Van staatsvorming naar staatsvorming	9
Deel 2: N-VA: een patronale agenda	11
1. Meer cadeaus voor de werkgevers	13
Vennootschapsbelasting	13
Notionele intrestaftrek.....	14
Fiscale concurrentie	14
Subsidies aan bedrijven.....	15
2. Loon- en arbeidsvoorwaarden aan banden gelegd	16
Flexibele arbeidstijden	16
Flexibele lonen	17
Flexibele contracten	18
Brugpensioen afschaffen.....	18
3. Werkzoekenden harder aanpakken	19
Meer begeleiden, of alleen maar straffen?	19
Werkloosheidsuitkeringen: beperkt in de tijd	21
Wachttuitkeringen afschaffen	21
Rechten en plichten: holle slogans zonder inhoud.....	22
4. Sociale zekerheid: een dubbele splitsing	25
Niet-arbeidsgebonden risico's.....	25
Arbeidsgebonden risico's	26
5. Minder overheid, meer privé	28
6. En de vakbonden?	31
Algemeen Vlaams belang?	31
Vakbondsorganisatie	32
Dienstverlening.....	33
Vlaams sociaal overleg.....	33
Uitleiding: De Voka-alliantie	34
Bronnen N-VA	37
Index	38

N-VA: een separatistische agenda

De N-VA is een nationalistische partij die opkomt voor het zelfbeschikkingsrecht van Vlaanderen. In de Belgische context komt dit neer op de splitsing van het land (via staatsvormingen).

1. Op zoek naar de eigen volksidentiteit

Zoals elke nationalistische partij stelt de N-VA de zogenaamde volksidentiteit centraal. Taal is daarbij essentieel.

N-VA citaat:

"In de klassieke Vlaamse beweging is het volk de verzameling van mensen die dezelfde taal spreken. Denk aan de leuze 'de Taal is gansch het volk'."

(Jan Peumans¹, 11 julitoespraak 2010).

Maar ook andere factoren spelen een rol. Bart De Wever heeft het onder meer over de wil om een gemeenschap, een democratie te vormen.

N-VA citaat:

"De essentie van Vlaming zijn betekent voor mij dat ik me verbonden voel met een lotsgemeenschap van zes miljoen mensen die toevallig op dit lapje grond van de wereld wonen, die cultureel aan elkaar gebonden zijn en die bovenal samen een democratie vormen, wat je van België niet meer kunt zeggen."

(Bart De Wever, lezing UG 2010)

ABVV-repliek

We hebben meerdere identiteiten

Er is uiteraard niets mis met een gevoel van verbondenheid met de eigen gemeenschap. Mensen voelen zich verwant met wie dezelfde taal spreekt en met wie in de eigen straat, buurt of streek woont.

Maar identiteit kan je niet verenigen tot de eigen taal of cultuur. We hebben nu eenmaal verschillende identiteiten: familie, gemeente, streek, regio, land, Europa... Het identiteitsgevoel stopt met andere woorden niet aan de taalgrens.

Bovendien zijn sociaaleconomisch statuut en positie evenzeer - of zelfs meer - bepalende factoren voor gemeenschapsgevoel. De meesten onder ons zullen zich meer verbonden weten met een Waalse werknemer dan met de baas van Voka. En dan hebben we het nog niet over levensbeschouwing en politieke overtuiging.

Het overmatig benadrukken van de eigen volksidentiteit houdt ook grote risico's in. Het geeft vorm aan een wij-zij-tegenstelling, leidt tot insluiting-uitsluiting die we bij extreemrechtse nationalistes zoals het Vlaams Belang in extreme vorm terugvinden.

¹ Jan Peumans is ondervoorzitter van de N-VA en voorzitter van het Vlaams Parlement.

2. Van staatshervorming naar staatshervorming

De N-VA vindt er geen doekjes om: Vlaamse onafhankelijkheid is haar einddoel. België houdt het best op te bestaan. Vlaanderen kan dan rechtstreeks aansluiting zoeken bij Europa.

N-VA citaat:

"In haar streven naar een beter bestuur en meer democratie kiest de N-VA logischerwijs voor een onafhankelijk Vlaanderen, lidstaat van een democratisch Europa."

(Beginselverklaring)

Dit vereist een grondige staatshervorming, waarbij grote pakketten bevoegdheden ('vette vissen') worden overgeheveld. Zodat het zwaartepunt meer en meer bij de deelstaten komt te liggen. Delen van de sociale zekerheid horen daar zeker bij voor de N-VA. De deelstaten moeten geresponsabiliseerd worden en meer fiscale autonomie verwerven, onder meer inzake vennootschapsbelastingen.

De N-VA schuwt daarbij radicale methodes niet om een grote staatshervorming af te dwingen. Zo kon ze in 2009 in het Vlaams regeerakkoord bekomen dat de Vlaamse regering de eigen bevoegdheden maximaal zal interpreteren. En dat ze belangenconflicten zal invoeren wanneer ze van oordeel is dat de federale regering haar bevoegdheden te buiten gaat.

Wat meteen ook duidelijk maakt dat de N-VA niet alleen staat met een staatshervormingsagenda. Alle Vlaamse partijen zijn vragende partij, wat onder meer tot uiting komt in de Octopusnota die in 2008 door alle Vlaamse regeringspartijen (CD&V, sp.a en N-VA) werd onderschreven. Maar in tegenstelling tot de N-VA streven niet alle andere Vlaamse partijen naar een verdamping van het federale beleidsniveau.

De Baert-doctrine

De politieke strategie van de N-VA wordt sterk bepaald door de zogenaamde Baert-doctrine.

Dat houdt een stap-voor-stap strategie in op weg naar Vlaamse onafhankelijkheid via staatshervormingen. Een staatshervorming moet aan drie voorwaarden voldoen eer men ermee mag instemmen:

- het moet een aanzienlijke stap zijn in de richting van meer zelfstandigheid
- het mag verdere stappen niet onmogelijk maken
- er mag geen onredelijke prijs voor betaald worden.

Bedenker van deze Vlaams-nationalistische doctrine is Frans Baert, oud-parlementslid van de Volksunie.

Zolang Vlaanderen niet onafhankelijk is, zal het voor de N-VA dus nooit genoeg zijn. In tegenstelling tot het Vlaams Belang kiest de N-VA wel voor de weg van het democratisch reformisme: de federale staat hervormen tot de Vlaamse zelfstandigheid bereikt is.

ABVV-repliek

Een sterke overheid, regionaal én federaal

Het ABVV kiest voor een federaal staatsmodel met zowel sterke regio's en gemeenschappen als met een sterke federale overheid.

In tegenstelling tot de N-VA blijft voor ons het behoud van een federaal beleidsniveau dus essentieel. De federale overheid moet borg staan voor een solidariteit tussen alle werknemers in dit land (via een federale sociale zekerheid, cao's, arbeidsrecht, centrale loonafspraken) en voor een herverdelende fiscaliteit.

Een staatshervorming mag daaraan geen afbreuk doen. Integendeel, het moet er voor zorgen dat de financiering van het federale

beleidsniveau wordt versterkt zodat de federale overheid in staat blijft om de sociale zekerheid duurzaam te financieren.

Er moet ook worden vermeden dat - zoals N-VA wil - deze staatshervorming de kiemen inhoudt van weer een volgende staatshervorming. Er is met andere woorden een consensus nodig over wat er ook op de lange termijn best federaal blijft.

Een staatshervorming bepaalt mee het uitzicht van onze toekomstige welvaartsstaat. Het spreekt voor zich dat we als vakbond ook op dit debat moeten wegen. Het ABVV wil dan ook betrokken worden bij de invulling van nieuwe regionale bevoegdheden. Een staatshervorming mag de economische democratie niet verzwakken.

N-VA: een patronale agenda

De N-VA gaat een opvallende alliantie aan met het Vlaams patronaat. "Nieuwe Voka Alliantie" is al een tijdje de bijnaam die de partij in de Wetstraat kreeg. Toeval is dat uiteraard niet.

"Voka is mijn echte baas," liet N-VA-voorzitter Bart De Wever zich op 12 augustus 2010 ontvallen tijdens de regeringsonderhandelingen. "Als Voka niet tevreden is, ben ik niet tevreden" (*De Standaard*, 9-10-2010).

Dat was schertsend bedoeld, luidde het excuus achteraf. Lezing van het N-VA-programma bevestigt dat het wel degelijk bittere ernst is.

Voka: het Vlaams patronaat

'Voka - Vlaams netwerk van ondernemingen' ontstond in 2004 als fusie tussen het **Vlaams Economisch Verbond (VEV)** en de **Kamers van Koophandel**.

Terwijl de Kamers van Koophandel zich meer op dienstverlening aan ondernemers richten, trok het VEV ook nadrukkelijk de politieke kaart (zie ook blz. 35).

Voka is vandaag de belangrijkste Vlaamse werkgeversorganisatie. Meer dan 16.000 ondernemingen met in totaal 910.000 werknemers of 65% van de private werkgelegenheid zijn er lid van.

Voka is op Vlaams niveau erkend als sociale partner in de Sociaal Economische Raad van Vlaanderen (SERV) en is gesprekspartner van de Vlaamse regering in het Vlaams Economisch Sociaal Overlegcomité (VESOC).

1. Meer cadeaus voor de werkgevers

1.1. Vennootschapsbelasting

De N-VA laat er in haar programma geen misverstanden over bestaan: de vennootschapsbelasting moet gesplitst worden. Waarom? Om ze te kunnen verlagen!

N-VA citaat:

"De volledige economische autonomie rechtvaardigt dat de deelstaten zelf de tarieven van de vennootschapsbelasting kunnen bepalen. Door de regionalisering van de vennootschapsbelasting zullen onze bedrijven kunnen genieten van een verlaging van het nominale tarief dat in België nog steeds op 34% ligt, wat internationaal zeer hoog is. Een verlaging van het nominale tarief is de topprioriteit om ons als investeringsland opnieuw aantrekkelijk te maken en een duidelijk signaal te geven aan de buitenwereld."
(Verkiezingsprogramma 2010)

Eerst iets over die cijfers.

De vennootschapsbelasting in België bedraagt officieel **33,99%**. Het klopt dat dit vergeleken met andere landen tot de hogere tarieven behoort. Maar het is niet buitenproportioneel hoog. In Frankrijk bijvoorbeeld bedraagt het tarief 33,33%.

Bovendien ligt de vennootschapsbelasting voor KMO's veel lager:

- slechts **24,98%** voor winsten onder de 25.000 euro - minder dus dan het laagste tarief in de personenbelasting (25%)
- **31,93%** voor winsten tussen de 25.000 en de 90.000 euro.

Ter vergelijking de belastingtarieven voor loontrekkenden in België:

- **50%** vanaf een inkomen van 34.330 euro per jaar
- **45%** vanaf 18.730 euro.

Bedrijfswinsten worden dus veel minder belast dan werknemers.

1.2. Notionele intrestaftrek

Die 33,99% vennootschapsbelasting is bovendien een theoretisch tarief. In werkelijkheid ligt het reële tarief veel lager, dankzij de notionele intrestaftrek.

Thomas Leysen, de topman van het Verbond van Belgische Ondernemingen (VBO), pochte begin 2010 nog in een publicatie voor Japanse investeerders dat de vennootschapsbelasting in België één van de laagste ter wereld is!²

Uit cijfers van de liberale minister van Financiën Didier Reynders blijkt dat dit niet gelogen is. In 2008 bedroeg het werkelijk betaalde tarief van de vennootschapsbelasting slechts **13,6%**.³

Dezelfde vaststelling maakte de Nationale Bank al in 2006. Mede door de notionele intrestaftrek bedraagt de vennootschapsbelasting voor de 26 grootste Belgische bedrijven slechts 1%. Voor de rest gemiddeld 17%. Kostprijs van de notionele intrestaftrek in 2008: 4,4 miljard euro.

Voor de N-VA allemaal geen probleem. De partij wil zowel het nominaal tarief van de vennootschapsbelasting verlagen als de notionele intrestaftrek behouden:

N-VA citaat:

“Om de gelijke fiscale behandeling tussen het aantrekken van bankleningen (vreemd vermogen) en risicokapitaal (eigen vermogen) te verzekeren, is het zinvol om het instrument van de notionele intrestaftrek te behouden. De N-VA vraagt wel om een objectieve doorlichting van de toepassing van dit instrument om zo de perverse effecten uit het systeem te halen.”
(Verkiezingsprogramma 2010)

1.3. Fiscale concurrentie

De N-VA wil de vennootschapsbelasting dus splitsen om het tarief te kunnen verlagen. Fiscale concurrentie vormt voor de partij dan ook geen probleem:

N-VA citaat:

“Fiscale concurrentie tussen de deelstaten beschouwen we niet als een bedreiging. We willen een offensief economisch beleid voeren waarbij we mikken op nieuwe investeringen in een globaliserende economie. Zowel Vlaanderen als Wallonië kunnen hiervan profiteren.”
(Verkiezingsprogramma 2010)

Zowel Vlaanderen als Wallonië kunnen hiervan profiteren? De Vlaamse en Waalse ondernemingen misschien. Voor de gewone bevolking daarentegen betekent fiscale concurrentie slecht nieuws.

N-VA in praktijk!

Dat bewijst bijvoorbeeld een recente beslissing van Vlaams N-VA-minister Philippe Muyters. Hij legde het belastingstarief op online-kansspelen en weddenschappen (een gewestelijke bevoegdheid) drie maal lager dan het tarief op gewone kansspelen. De reden? Fiscale concurrentie met Wallonië.

Uitgerekend op hetzelfde moment dat diezelfde Muyters fors wil besparen op aanmoedigingspremies, tewerkstellingsprogramma's en opleidingscheques... Voor de werknemers: de hakbijl. Voor de werkgevers: cadeaus.

Ziedaar het N-VA-programma in praktijk. Het zijn dus niet de gewone mensen die beter worden van deze fiscale concurrentie.

² “As the result, when marginal effective tax rates on capital are compared, Belgium has the lowest corporate income tax rate in the world.”

Aldus Thomas Leysen in ‘Belgium and its neighbours’ business climates compared’, www.bja.be.

³ ABVV, Sociaal-economische barometer 2010, p. 33.

1.4. Subsidies aan bedrijven

De verlaging van de vennootschapsbelasting kost uiteraard geld aan de schatkist. De N-VA wil dat verlies niet compenseren door de notionele intrestaftrek af te schaffen. Maar wel door de subsidies aan bedrijven te verminderen.

N-VA citaat:

"We vereenvoudigen het huidige economisch instrumentarium en houden slechts twee premiestelsels over: een innovatiepremie en een loonkostpremie waarmee we zelf het heft in handen nemen om onze concurrentiepositie te vrijwaren."
(Verkiezingsprogramma 2009)

Door te snoeien in subsidies neemt de N-VA een belangrijk instrument uit handen van de overheid om het economisch beleid mee vorm te geven. Via subsidies kan de overheid bedrijven aansporen tot meer maatschappelijk verantwoord ondernemen. Zo kan de overheid in ruil voor subsidies inspanningen eisen inzake tewerkstelling, opleiding, milieu en investeringen.

Met algemene lastenverlagingen kan dat allemaal niet. Bedrijven bepalen dan volledig vrij wat ze met het gewonnen geld doen, zonder enige garantie van investeringen in werkgelegenheid, opleiding, milieu of innovatie. De overheid kan hen dan geen verplichtingen daartoe opleggen.

N-VA in praktijk!

Vandaag voert Vlaams N-VA-minister Muylers dit al in praktijk. In november 2009 schraptte hij de tewerkstellingsvoorwaarde bij de vrijstelling van de successierechten op familiebedrijven. Een maatregel die in 1999 was ingevoerd.

Familiebedrijven waarvan de eigenaar overlijdt moesten geen successierechten betalen als de werkgelegenheid behouden bleef. Dat werd gecontroleerd door de loonmassa van het familiebedrijf voor en na het overlijden van de eigenaar te vergelijken.

Muylers schraptte die voorwaarde zogezegd als anticrisismaatregel, maar met een veel langere looptijd dan de andere anticrisismaatregelen. De eerste evaluatie volgt pas eind 2011. De kans is groot dat Muylers die maatregel zal verlengen of zelfs structureel zal maken.

Ondertussen moet hij zijn begroting wel in evenwicht houden door de jobkorting op de laagste inkomens te schrappen. Opnieuw is het patroon duidelijk. Voor de werknemers: de hakbijl. Voor de werkgevers: cadeaus. Ziedaar het N-VA-programma in praktijk.

ABVV-repliek

Vooraf werknemers betalen belastingen

Meer fiscale rechtvaardigheid, dat is wat het ABVV wil. Iedereen moet zijn steentje bijdragen tot de financiering van belangrijke openbare diensten, zoals onderwijs en gezondheidszorg.

Maar vandaag is de belastingdruk ongelijk verdeeld en zijn het vooral de gewone werknemers die belastingen betalen. De bijdragen uit de vennootschapsbelasting en belastingen op de grote vermogens zijn veel te laag.

De belastingen moeten rechtvaardiger worden. De eerste stap is de notionele intrestaftrek

afschaffen en vervangen door steunmaatregelen. Dan kunnen immers van de bedrijven engagementen worden geëist. Voor meer jobs, opleiding, investeringen in onderzoek en innovatie, milieuvriendelijkheid of maatschappelijk verantwoord ondernemen. Subsidies mogen geen cadeaus aan de bedrijven zijn, maar moeten de bedrijven verplichten tot een grotere maatschappelijke return.

Ook de fiscale concurrentie binnen Europa moet worden teruggedrongen. Nu al zetten de tarieven van de buurlanden de vennootschapsbelasting in België stevig onder druk. Ook nog eens fiscale concurrentie in eigen land organiseren, zal dat probleem alleen maar verergeren. Het ABVV wil daarom dat alle Europese landen eenzelfde minimumtarief hanteren voor de vennootschapsbelasting.

2. Loon- en arbeidsvoorwaarden aan banden gelegd

Meer flexibiliteit op maat van de werkgever. Dat is wat de NV-A met de loon- en arbeidsvoorwaarden wil aanvangen.

2.1. Flexibele arbeidstijden

Flexibele arbeidstijden, met een annualisering van de arbeidsduur.

N-VA citaat:

"De N-VA wil meer flexibiliteit op bedrijfsniveau door een veralgemeende berekening van de arbeidsduur op jaarbasis. Op sommige piekmomenten zal de werknemer dan meer uren per dag werken dan in sommige dalmomenten. De maatregel werkt kostenbeheersend en verhoogt de flexibiliteit van de inzet van het personeel."

(Verkiezingsprogramma 2010)

ABVV-repliek

Onze arbeidstijden zijn al soepel

Het komt in de eerste plaats aan de sociale partners toe om de arbeidsduur te regelen binnen de wettelijk vastgestelde grenzen. Die grenzen bepalen de maxima op week- en dagbasis. Die maxima zijn er niet zomaar gekomen. Ze bieden de werknemers bescherming. Ze laten toe om een sociaal leven te leiden. En om arbeid, gezin en vrije tijd beter te combineren.

Onze arbeidstijdregelingen zijn bovendien al soepel. Overuren zijn mogelijk, er bestaat weekendwerk, er zijn ploegensystemen, ...Daardoor kan de arbeidsinzet binnen bepaalde grenzen nu al aangepast worden aan de productietijd.

Maar precies om de werknemers te beschermen en om de voordelen billijk te spreiden tussen werkgever en werknemer, behoort dit tot het sociaal overleg en moet dit gepaard gaan met extra loon.

2.2. Flexibele lonen

Flexibiliteit in de verloning door te werken met een basisloon, aangevuld met een prestatiloan.

N-VA citaat:

"Alternatieven via prestatie management, gekoppeld aan het loon, zijn beter betaalbaar en misschien even attractief: enerzijds hoger tempo, resultaten en loon voor wie (nog) wil en anderzijds lager tempo, resultaten en loon voor wie het op een rustiger manier wil aanpakken."
(Verkiezingsprogramma 2009)

N-VA citaat:

"De loonvorming moet beter aansluiten bij de toegevoegde waarde van werknemers. Het maandelijks basisloon kan aangevuld worden met een prestatiloan in functie van de prestaties van de werknemer, het ogenblik waarop deze prestaties worden uitgevoerd, de bedrijfsresultaten en de flexibiliteit buiten de afgesproken werkuren."
(Verkiezingsprogramma 2010)

ABVV-repliek

Gelijk loon voor gelijk werk

Een prestatiloan is fundamenteel oneerlijk en inefficiënt omwille van meerdere redenen.

- Het maakt het loon afhankelijk van de bedrijfsresultaten: als het bedrijf slecht presteert, krijg je minder loon, wat erg demotiverend werkt.
- Het maakt van je collega's je concurrenten, wat leidt tot een slechte werksfeer.
- Het legt de lat voor 'goed werk leveren' steeds weer hoger.
- Er spelen teveel subjectieve factoren mee om te oordelen wie goed en wie slecht presteert.
- Prestatie en productiviteit worden mee bepaald door de productiemiddelen die de werkgever aanbiedt. Wie met inefficiënt en verouderd materiaal moet werken, zal bij een prestatiloan dan ook meer stress krijgen.

Omdat werknemers afzonderlijk veel zwakker staan heeft het ABVV steeds geijverd voor collectief onderhandelde lonen: eerst via interprofessionele akkoorden, vervolgens sectorale onderhandelingen en ten slotte overleg op bedrijfsniveau. Intersectorale en sectorale afspraken maken het mogelijk dat werknemers in 'zwakkere' sectoren en bedrijven toch een aantal voordelen genieten.

Verloning hangt niet alleen af van de sector of het bedrijf waar je werkt, maar ook van de functie die je uitoefent. Het ABVV is voorstander van een 'analytische functieclassificatie' zodat willekeur wordt vermeden en werknemers - mannen en vrouwen - gelijk loon genieten voor gelijkwaardig werk.

2.3. Flexibele contracten

Door de ontslagprocedure te verkorten en een werknemersstatuut in te voeren.

N-VA citaat:

“Onze arbeidsmarkt is allergisch voor verandering. We staan massaal stil en er is weinig arbeidsmobiliteit, mede als gevolg van de opzegtermijnen die sterk bepaald worden door anciënniteit.”

“Het onderscheid tussen arbeiders en bedienden is in de 21ste eeuw totaal voorbijgestreefd. De N-VA wil dan ook dat er eindelijk echt werk gemaakt wordt van een eenheidsstatuut voor alle werknemers. De omvorming van de statuten van arbeider en bediende tot een algemeen werknemersstatuut moet geleidelijk gebeuren over een periode van drie jaar zodat ondernemingen, sociale secretariaten, sociale partners en alle andere betrokkenen hun structuren en procedures kunnen aanpassen.”

(Verkiezingsprogramma 2010)

ABVV-repliek

Harmonisatie naar boven

Het staat er misschien niet letterlijk, maar wel tussen de regels: net als de werkgeversorganisaties wil N-VA de opzegtermijnen voor bedienden verkorten. Dit is de ware inzet van hun pleidooi voor één werknemersstatuut.

Het ABVV wil de verschillen tussen het arbeiders- en bediendenstatuut wegwerken via overleg, waarbij we komen tot een harmonisering naar boven, niet naar beneden. Onder meer door de opzegtermijnen van arbeiders te verlengen, want die zijn veel te kort (ook vergeleken met andere Europese landen trouwens) en sociaal onrechtvaardig.

2.4. Brugpensioen afschaffen

N-VA citaat:

“De effectieve uittredingsleeftijd (vandaag gemiddeld 60 jaar) moet opgetrokken worden, zodat de wettelijke pensioenleeftijd van 65 jaar in de praktijk benaderd wordt. Het brugpensioen en andere stelsels van vroegtijdige uittreding worden afgebouwd en moeten uiteindelijk uitdoven.”

(Verkiezingsprogramma 2010)

ABVV-repliek

Brugpensioen als sociaal vangnet behouden

Het brugpensioen is in feite een ontslagregeling, waarbij men een toeslag op de werkloosheidsuitkering krijgt indien men 58 jaar is en een loopbaan van 35 jaar kan bewijzen.

Bij herstructureren of bedrijven in moeilijkheden kan de leeftijd voor brugpensioen vervroegd worden naar 50 jaar. Maar dan moet men zich inschrijven in een tewerkstellingscel en blijft men beschikbaar voor de arbeidsmarkt tot 58 jaar.

Vandaag zijn er meer dan 80.000 werknemers in Vlaanderen met brugpensioen. Voor het ABVV moet het brugpensioen als sociaal vangnet blijven bestaan, voor werknemers met een lange loopbaan of werknemers die zware arbeid hebben verricht.

Ook bij herstructureren moet die optie open blijven, al moeten de slachtoffers van herstructureren maximale kansen krijgen op hertewerking... Ook dat is een taak van de werkgevers!

3. Werkzoekenden harder aanpakken

N-VA citaat:

"De N-VA kiest voor een omslag naar een echt activeringsbeleid. We garanderen elke werkzoekende een nieuwe kans op de arbeidsmarkt via een persoonlijke begeleiding, beroepsopleiding of tijdelijke werkervaring.

Concreet stelt de N-VA het volgende voor:

- *In de eerste 6 tot 12 maanden van de werkloosheid (fase 1) leggen we de nadruk op een intensieve begeleiding en indien nodig bijscholing in functie van een nieuwe job in de reguliere economie.*
- *Na 1 jaar werkloosheid (fase 2) steken we een tandje bij via een loonkostpremie voor werkgevers uit de privésector die werkzoekenden in dienst nemen die langer dan 1 jaar werkloos zijn.*
- *Als sluitstuk van het versterkte activeringsbeleid (fase 3) bieden we werkzoekenden die de kaap van 2 jaar werkloosheid overschrijden de garantie op een tijdelijke werkervaring in de non-profitsector en/of de (semi-)publieke sector.*

Met deze 'drietrapsraket' bieden we elke werkzoekende de garantie van een concrete nieuwe start op de arbeidsmarkt. Tegenover dit 'recht op werk' voor werkzoekenden plaatsen we hun plicht om een passend gevolg te geven aan dit aanbod. Wie manifest weigert in te gaan op een passende vacature of beroepsopleiding verliest het recht op een werkloosheidsuitkering. Door consequent toe te zien op de werk- en opleidingsbereidheid van werklozen zorgen we voor een nieuw evenwicht tussen rechten en plichten van werkzoekenden, en vergroten we zo opnieuw het maatschappelijke draagvlak van onze sociale zekerheid."

(Verkiezingsprogramma 2010)

3.1. Meer begeleiden of alleen meer straffen?

Vooreerst dit. Activeringsbeleid is reeds jaren realiteit in Vlaanderen. Al in 2004 werd de sluitende aanpak ingevoerd.

Die houdt een intensieve begeleiding van werkzoekenden in.

- Vanaf de dag van hun inschrijving bij de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling (VDAB) krijgen werkzoekenden vacatures toegestuurd.
- Tussen de derde en zesde maand werkloosheid neemt de VDAB rechtstreeks contact op met elke werkzoekende. Voor jongeren onder de 25 jaar is dat zelfs al na 1 maand.
- Wie na zes of maximaal negen maanden nog werkloos is, krijgt van de VDAB een nog intensievere begeleiding.

Dat werkzoekenden snel gecontacteerd en begeleid worden is positief. Maar voor de N-VA is het nooit genoeg. Het moet nog sneller en nog meer, zo herkaut het de patronale verzuchtingen.

Het resultaat daarvan is niet dat er meer werklozen een job vinden. Wel dat er meer werklozen een sanctie zullen krijgen en tijdelijk hun dop verliezen. 'Meer activeren' verwordt dan al snel tot 'meer sanctioneren'. Op drie jaar tijd verdubbelde het aantal sancties: van 7.458 in 2007 naar 14.415 in 2009.

N-VA in praktijk!

Voor de N-VA betekent "de werkloosheid aanpakken" vooral de werklozen aanpakken. Hard aanpakken, wel te verstaan.

De N-VA-praktijken in de Vlaamse regering bewijzen dat. N-VA-minister Muylers is er bevoegd voor Werk. Hij nam heel wat maatregelen die een degelijke begeleiding van werkzoekenden juist in het gedrang brengen.

Besparingen bij de VDAB

De effecten van de economische crisis lieten zich in 2009 en 2010 ten volle voelen in de werkloosheidscijfers:

- het aantal werkzoekenden jonger dan 25 jaar steeg met 45%
- het aantal werkzoekenden tussen 25 en 50 jaar steeg met 27%
- het aantal werkzoekende vijftigplussers steeg met 15%.

Tegelijk bleven meer werkzoekenden langer dan één jaar zonder job zitten. Zowel het aantal vacatures als de kans op werk daalden voor alle werkzoekenden.

Als er dus ooit nood was aan een snelle en intensieve begeleiding, dan wel in deze crisisjaren. De vakbonden vragen dan ook eensgezind om bij de besparingen het beleidsdomein Werk zo veel mogelijk te ontzien.

Maar de N-VA-minister heeft daar geen oren naar en beslist het mes te zetten in het budget van de VDAB. In totaal moet de VDAB bijna 10% besparen, ondanks de forse stijging van het aantal werkzoekenden.

Bovendien wordt de VDAB geconfronteerd met een vergrijzing van het personeel. Reeds voor de crisis was duidelijk dat er daardoor een budgettair probleem zou ontstaan: met het bestaande budget zouden niet alle begeleiders die op pensioen gaan in de toekomst vervangen kunnen worden.

Er wordt zelfs expliciet opgenomen dat de VDAB in het kader van het Werkgelegenheids- en Investeringsplan (WIP) wel extra taken mag opnemen, maar zonder dat daar extra centen voor komen.

'Meer doen met minder' mag dan een populaire slogan zijn, het zal voor eenieder duidelijk zijn dat een aanzienlijke stijging van het aantal werkzoekenden gecombineerd met een aanzienlijke daling van het budget voor begeleiding van die werkzoekenden, bezwaarlijk een versterking van het activeringsbeleid kan genoemd worden. Tenzij je natuurlijk met activering helemaal niet begeleiden bedoelt, maar straffen...

Loonkostpremies

Ook in de loonkostpremies wordt het mes gezet. De tewerkstellingspremie voor personen met een arbeidshandicap wordt verlaagd. Wat overigens in tegenspraak is met het eigen N-VA-programma, zoals hierboven geciteerd.

Werkervaring

Ook de roep naar een garantie op werkervaring, de zogenaamde 'fase 3', blijft dode letter. Het bestaande systeem om werkervaring te bieden aan langdurig werkzoekenden (Wep+) is vandaag al schromelijk ondergefinancierd en staat op de rand van het faillissement. De smeekbede om extra middelen voor deze maatregel, die jaarlijks zo'n 3500 werkzoekenden een werkervaring biedt, valt bij de N-VA-minister in dovemansoren.

3.2. Werkloosheids-uitkeringen: beperkt in de tijd

Voor de N-VA blijft het niet bij meer en sneller sanctioneren. Het systeem van werkloosheidsuitkeringen moet er ook aan geloven.

N-VA citaat:

"We zien de werkloosheidsverzekering per definitie als een tijdelijke inkomensgarantie voor wie onvrijwillig zijn job verliest, en zetten tijdens deze werkloosheidsperiode maximaal in om hen op weg te helpen naar een nieuwe job. De werkloosheidsverzekering mag volgens de N-VA immers niet ontsporen in een permanente uitkeringsafhankelijkheid zonder toets naar de geschiktheid of bereidheid om opnieuw aan de slag te gaan.

Concreet wil de N-VA dus werk maken van een beter evenwicht tussen rechten en plichten van werkzoekenden:

- We versterken het recht op een nieuwe start op de arbeidsmarkt door een sterkere begeleiding met een echt activeringsbeleid (drietrapsraket).
- We kiezen voor hogere uitkeringen die in de tijd beperkt zijn in functie van het arbeidsverleden van de werkloze. Wie langer gewerkt heeft voor hij of zij werkloos werd, krijgt dan voor een langere tijd de uitkering, en die moet veel meer dan vandaag in verhouding staan tot het werkelijk gederfde loon.
- Het krijgen van werkloosheidssteun mag geen eeuwig verworven recht zijn maar wordt gekoppeld aan verplichte bijscholing, het zoeken naar werk en het verplicht aanvaarden van een passende job."

(Verkiezingsprogramma 2010)

Ook hier vinden we een kopie terug van de agenda van de werkgeversorganisaties. Werkloosheidsuitkeringen moeten volgens de N-VA niet alleen beperkt worden in de tijd, heel het solidariteitsbeginsel wordt in vraag gesteld.

De N-VA wil de werkloosheidsuitkeringen veel sterker linken aan de eigen bijdrage. Hogere uitkeringen dus enkel voor wie veel verdient. Wie voor langere tijd werkloos wordt, verliest op termijn sowieso het recht op een uitkering. Ongeacht of men wel of niet actief naar werk zoekt.

Deze visie heeft niets meer te maken met belonen of bestraffen, heeft niets te maken met aanporren om naar werk te zoeken, maar gaat uit van een ieder-voor-zich-visie op sociale zekerheid. De N-VA legt de verantwoordelijkheid voor werkloosheid louter en alleen bij de werkloze.

Wachttuitkeringen afschaffen

N-VA citaat:

"Als ik via een regionalisering van het arbeidsmarktbeleid de wachttuitkeringen kan afschaffen of de werkloosheidsvergoedingen degressief kan maken, dan kan ik iets verdedigen."

Bart De Wever in De Standaard, 25-09-2010

Schoolverlaters die zich vandaag inschrijven als werkzoekende krijgen niet onmiddellijk een werkloosheidsvergoeding. Ze moeten eerst hun 'wachttijd' uitdoen. Pas daarna krijgen ze een zogenaamde wachttuitkering. Dat is een werkloosheidsuitkering, maar met lagere bedragen.

Die wachttijd varieert naargelang hun leeftijd:

- 155 dagen (-18 jarigen)
- 233 dagen (18-26 jaar)
- 310 dagen (+ 26 jaar)

Als het van de N-VA afhangt, blijft die wachttijd eeuwig lang duren en krijgen werkloze schoolverlaters dus niets. Hoe lang ze ook wachten... Vandaag krijgen een dikke 25.000 schoolverlaters in Vlaanderen een wachttuitkering.

3.3. Rechten en plichten: holle slogans zonder inhoud

Strenger optreden tegen werkzoekenden die "niet meewerken", een nieuw evenwicht tussen rechten en plichten van werkzoekenden... wat betekent dat in de realiteit?

Verloren energie

Vandaag reeds is de VDAB verplicht aan de RVA te melden welke werkzoekenden niet meewerken aan de begeleiding of passend werk weigeren. Dat cijfer zit in de lift: van 7000 zogenaamde transmissies in 2003 naar 33.000 in 2009.

Welk gevolg geeft de RVA aan die meldingen?

- Slechts in de helft van de gevallen volgt een sanctie, zo blijkt uit onderzoek. In de andere helft dus niet. De belangrijkste redenen daarvoor zijn:
- 1) de werkzoekenden hadden ondertussen al werk gevonden en gingen daarom niet in op een uitnodiging van de VDAB;
  - 2) de werkzoekenden hadden geen uitkering en waren dus eigenlijk ook niet onderworpen aan het activeringsbeleid;
  - 3) de beslissing werd ondertussen al herroepen door de VDAB zelf.

Deze gegevens doen dus eerder vermoeden dat er vandaag al zeer snel aan de RVA gemeld wordt. Misschien zelfs te snel als blijkt dat achteraf heel wat transmissies niet terecht zijn. Maar dit betekent ook dat er heel wat verloren energie gestoken wordt in dit soort zaken. Men zou dus beter efficiëntie van de sancties bepleiten dan zomaar ongenueanceerd om meer of snellere sancties te vragen.

Knelpuntvacatures

Zijn er dan geen verbeteringen mogelijk aan de opvolging van werkzoekenden? Natuurlijk wel. In 2008 al bereikten de sociale partners een akkoord om de bestaande afspraken tussen de VDAB en de RVA te verbeteren. Onder meer over de procedures om het zoekgedrag van werkzoekenden te evalueren en indien nodig een sanctie uit te spreken.

Maar helaas, door het communautaire gekrakeel en alarmbelprocedures vanuit precies die Vlaamse partijen die op een strenger beleid aansturen, bleef dit akkoord tot 2010 dode letter.

De N-VA wil helemaal geen verbetering van het activeringsbeleid. Ze wil besparen op begeleiding van werkzoekenden en de sancties opvoeren tegen de zwaksten op de arbeidsmarkt, in de hoop zo alsnog de meest slechtbetaalde knelpuntvacatures ingevuld te krijgen.

Superflexibel

Van het recht van een werkzoekende op een duurzame tewerkstelling of loopbaan, op een job die perspectieven biedt, is in de visie van N-VA al helemaal geen sprake meer. De superflexibele arbeidsmarkt waar de N-VA van droomt werd treffend verwoord in de beleidsnota Werk 2009-2014 van minister Muylers:

N-VA citaat:

"We denken hier met name aan organisatievormen die toelaten om op een creatieve manier flexibiliteit en aanpassingsvermogen (ook aan conjuncturele golven) te combineren met werkzekerheid (in plaats van jobzekerheid). Voorbeelden zijn hier het gebruik van gemeenschappelijke arbeidspools door meerdere bedrijven, de vlotte tijdelijke inzet van werknemers in andere bedrijven uit dezelfde omgeving, vormen van 'gedeeld werkgeverschap' waarbij bijvoorbeeld twee werkgevers samen een tewerkstelling van 38 uur garanderen, maar in soepel wisselende verhoudingen. (...) De 1-op-1-relatie tussen een werknemer en een werkgever hoeft daarbij niet noodzakelijk als de 'standaard' behouden te blijven."

Van het aanporren van werkgevers en het benadrukken van hun verantwoordelijkheid om mensen kansen te geven, om niet te discrimineren en om geen onrealistische eisen te stellen, daarvan vinden we niets terug in het N-VA-programma.

Sterker nog: de woorden 'discriminatie' en 'diversiteit' komen er niet eens in voor.

N-VA in praktijk!

Die conclusie werd nog eens bevestigd na de undercoverreportage van het tv-programma Volt (15 september 2010) dat de discriminatie in de interimsector aan de kaak stelde.

Minister Muyters' officiële reactie in de studio van Terzake bestond er in te zeggen "dat discriminatie nu eenmaal overal voorkomt" en dat hij niet van plan was om bijkomende maatregelen te nemen.

ABVV-repliek

Activeren is meer dan sanctioneren

Het ABVV is voorstander van een activering van werkzoekenden als daaronder verstaan wordt: het aanbieden van goede jobs, werkervaring, opleiding of een passende begeleiding op weg naar werk.

Stop het opbod

Controleren of de werklozen deze concrete kansen op inschakeling aangrijpen, hoort daar bij. Een sanctie wegens het weigeren van passend werk of opleiding of wegens het niet meewerken aan de arbeidsbemiddeling hoort daar ook bij.

Waar we het echter niet mee eens zijn, is het opbod inzake “streng” beleid en een verhaal van rechten en plichten waarbij men doet alsof de plichten vandaag niet ingevuld worden. Een activeringsbeleid moet veel meer zijn dan een sanctioneringsbeleid. We willen de garantie dat elke werkzoekende een kwalitatieve begeleiding naar een nieuwe job krijgt. En niet zomaar een job, maar een duurzame job met perspectief.

Stop de hypocrisie

Het gaat niet op om te pleiten voor meer intensieve begeleiding en tegelijk te besparen op de begeleiders.

Het gaat niet op efficiëntie te eisen van de overheid, en tegelijk verbeteringen aan die efficiëntie in de weg te staan omdat dit niet in de communautaire of populistische agenda past.

Het gaat niet op om werkervaring en tewerkstellingspremies als onderdeel van

activering hoog in het vaandel te voeren en deze tegelijk in de praktijk af te bouwen.

Het gaat niet op om systemen van sociale zekerheid te herleiden tot het recht van de sterkste.

Activeer de werkgevers

Tegelijk willen we dat ook de werkgevers geactiveerd worden. Ook zij dragen een verantwoordelijkheid:

- om werkervaringskansen te voorzien,
- om te werken aan de slechte arbeidsvoorwaarden van sommige knelpuntvacatures,
- om ook die werkzoekenden die verder af staan van de arbeidsmarkt een kans te geven,
- om het recht op opleiding waar te maken,
- om in vacatures realistische eisen te stellen,
- om duurzame jobs met perspectief aan te bieden.

De vorige minister van Werk (van sp.a-signatuur) heeft enkele eerste aanzetten gedaan om ook de werkgevers te activeren.

- Zo werden er strengere eisen opgelegd aan bedrijven die bij een herstructurering mensen wilden ontslaan om te voorzien in opleiding en begeleiding.
- Zo werden er engagementen afgedwongen van sectoren om stageplaatsen te voorzien voor jongeren in het deeltijds onderwijs.
- Zo werd er aangedrongen op het belang van diversiteit en het inperken van discriminatie bij aanwerving in de uitzendsector.

Maar de huidige N-VA-minister van Werk zien we voorlopig geen aanstalten maken om ook de werkgevers te activeren. Sterker nog, de initiatieven van zijn sp.a-voorganger werden al snel stuk voor stuk afgezwakt of zelfs regelrecht afgevoerd.

4. Sociale zekerheid: een dubbele splitsing

De N-VA wil de federale sociale zekerheid niet alleen splitsen zodat Vlaanderen er volledig zelf bevoegd voor wordt. Het wil ook binnen die sociale zekerheid een splitsing:

- enerzijds een algemene volksverzekering voor alle niet-arbeidsgebonden risico's;
- anderzijds een systeem voor arbeidsgebonden risico's.

Vooraf de zelfstandigen en de bedrijven doen daar hun voordeel mee.

4.1. Niet-arbeidsgebonden risico's

N-VA citaat:

“Dit kan door de kosten van de gezondheidszorg en van de gezinstoelagen te financieren uit volksverzekeringsbijdragen op het gehele inkomen en alternatieve financieringsbronnen.

De gezondheidszorg wordt ingericht als een volksverzekering die alle ingezetenen dekt; de financiering gebeurt uit bijdragen op het algemene inkomen van alle ingezetenen en kan aangevuld worden met subsidies uit algemene middelen.

Zorg, gezondheidszorgverzekering en gezinsbijslagen moeten voor alle Vlamingen gelijk zijn.

Vlaanderen dient ook dringend te investeren in een vermindering van de administratieve lasten en in een daling van de lasten op arbeid, zónder dat de nettolonen dalen. Dit kan door de zogenaamde ‘niet-arbeidsgebonden risico's’ (gezinsbijslag en gezondheidszorg) uit de loonkost te halen en te financieren met algemene belastingsmiddelen.”

(Verkiezingsprogramma 2010)

De algemene volksverzekering die de N-VA voor ogen heeft, omvat de takken gezondheidszorg, invaliditeitsuitkering en gezinsbijslag. Voor de N-VA zijn dit de kostencompenserende takken van de sociale zekerheid. De volksverzekering wordt ondergebracht bij het beleidsdomein Welzijn. Ze zal worden gefinancierd vanuit een inkomensbelasting en vanuit de algemene middelen. Gevolg: de werkgeversbijdrage aan de RSZ (Rijksdienst voor de Sociale Zekerheid) - momenteel rond de 35% - kan met bijna 40% naar omlaag.⁴ Voor de bedrijven betekent dat een lastenverlaging van meer dan 13%. Die inkomsten zullen dus elders moeten gehaald worden: uit de algemene middelen, zegt de N-VA. Een BTW-verhoging zal een van de mogelijke gevolgen zijn.

De N-VA wil dat de uitkeringen voor elke Vlaming gelijk zijn. Dat zal vooral zelfstandigen ten goede komen: zij halen er dezelfde rechten uit als de loontrekkenden, maar betalen er wel minder voor.

⁴ Werkgeversbijdragen geneeskundige verzorging (3,80%) + ziekte en invaliditeit (2,35%) + kinderbijslag (7,00%) + bijz. bijdr. kinderopvang (0,05%). Bron: https://www.socialsecurity.be/instructions/nl/instructions/table_of_content/dmfa/2010-04/content/socialsecuritycontributions/contributions.html

4.2. Arbeidsgebonden risico's

N-VA citaat:

“Een nieuwe sociale zekerheid heeft volgens de N-VA een volksverzekering als basis met daarbovenop een verzekering per arbeidssector en een individuele of groepsverzekering als derde niveau. De solidariteit moet blijven, maar er moet een sterkere band ontstaan tussen de bijdragen die men betaalt en de uitkeringen die men ontvangt.”

(Verkiezingsprogramma 2010)

Inkomensvervangende regelingen zoals werkloosheidsuitkeringen, arbeidsongeschiktheid en pensioenen zijn wat nog overblijft in de sociale zekerheid, volgens het N-VA-voorstel. De inkomensvervangende regelingen worden ondergebracht bij het beleidsdomein Werk.

Deze verzekering wordt opgevat als een verzekering per arbeidssector, aangevuld door een groepsverzekering en/of een individuele verzekering. De hoogte van de uitkeringen is in functie van de bijdrage. Hiermee maakt de N-VA ook een einde aan de gelijkgestelde periodes.

En dat is dan weer slecht nieuws voor zowat alle werknemers.

Want iedereen heeft in zijn loopbaan wel eens periodes waarin je niet kon of mocht gaan werken. Wegens werkloosheid, ziekte of invaliditeit, bevallingsrust, loopbaanonderbreking, legerdienst of brugpensioen.

Tijdens deze periodes ontvang je meestal een vervangingsinkomen. Op dit vervangingsinkomen betaal je geen sociale bijdragen. Ons pensioenstelsel is hierop voorzien. In bepaalde gevallen tellen deze niet-gewerkte periodes toch mee voor je pensioen. Ze worden dus gelijkgesteld aan periodes van tewerkstelling: ‘gelijkgestelde periodes’. De gelijkgestelde periodes voorkomen dat wie niet (meer) kan werken hierdoor ook nog eens financieel wordt gestraft door een laag pensioenbedrag.

Het N-VA-voorstel zal voor het pensioen van veel werknemers onaangename gevolgen hebben. Maar vooral vrouwen dreigen op het einde van de rit dubbel en dik te betalen voor de periodes dat ze minder werkten om zorgtaken op te nemen.

ABVV-repliek **De sociale zekerheid moet federaal blijven**

Het ABVV is van mening dat de sociale zekerheid best op een zo hoog mogelijk niveau georganiseerd wordt. Zo blijft de kritische massa voor solidariteit voldoende groot. Daarom is het ABVV voorstander van het behoud van een sociale zekerheid op federaal niveau. Wat niet uitsluit dat de gemeenschappen aanvullende sociale bescherming voorzien, zoals via de zorgverzekering in Vlaanderen.

Transfers

Dat daarbij transfers gebeuren van rijke naar arme streken is niet meer dan normaal. Dat is in alle Europese landen zo. Vandaag zijn er transfers van Vlaanderen en Brussel naar Wallonië, omdat de bevolking daar armer is en minder kans op werk heeft. Maar ooit waren de transfers omgekeerd: naar arm Vlaanderen. Bovendien zijn er ook transfers binnen Vlaanderen - van Knokke naar Zelzate bijvoorbeeld.

De verklaring: solidariteit. Van rijkere en gezondere mensen naar ziekere en arme, van jonge naar oude mensen. Zonder die solidariteit zou het aantal armen in België stijgen van 13% naar 42%. En als Vlaanderen de vergrijzing wil kunnen betalen, zal het die solidariteit nog hard nodig hebben.

Toegankelijkheid

Sociale zekerheid moet georganiseerd blijven volgens een dubbel principe: enerzijds verzekering, anderzijds solidariteit.

Het verzekeringsprincipe regelt onder meer de toegang tot de sociale zekerheid. Maar wie omwille van allerlei redenen een onvolledige carrière heeft (ziekte, werkloosheid, zorg...) moet toch volwaardig toegang krijgen tot de sociale zekerheid. Daarom zijn we voor het behoud van de gelijkgestelde periodes.

Financiering

Bedrijven moeten mee hun verantwoordelijkheid blijven dragen via de sociale zekerheidsbijdragen.

Hoogte van de uitkeringen

De gezinsbijslag moet in principe voor elk kind gelijk zijn. Maar voor kinderen in sociaal zwakke gezinnen zijn sociale correcties nodig: zij moeten meer kindergeld kunnen krijgen.

Gelijke uitkeringen voor zelfstandigen zijn maar rechtvaardig als zelfstandigen gelijkwaardige bijdragen betalen op hun reële inkomen.

Veel uitkeringen zijn al lang niet meer aangepast aan de welvaartsstijgingen in de samenleving. Zij moeten dus verhoogd worden.

De sociale zekerheid moet voldoende hoog zijn om te vermijden dat mensen zich nog eens individueel moeten gaan verzekeren. Wel moet het mogelijk zijn om via sectorale afspraken iets extra te geven.

5. Minder overheid, meer privé

Een zuinige overheid en veel meer vrijheid voor de private sector. Dat is wat de N-VA beoogt. Alsof de partij niets geleerd heeft uit de bankencrisis...

N-VA citaat:

"De overheid moet namelijk meer durven teruggeven aan de markt dan nu het geval is door middel van uitbesteding."

(Verkiezingsprogramma 2010)

In datzelfde verkiezingsprogramma werd er zelfs een volledige paragraaf voorbehouden voor "een ondernemingsvriendelijke overheid".

N-VA citaat:

"'Regel matig' is ons motto. Het uitgangspunt van een ondernemingsvriendelijke overheid moet zijn ondernemerschap zo toegankelijk mogelijk te maken door regels die de marktwerking beperken weg te nemen, zonder aan de kwaliteit te raken."

(Verkiezingsprogramma 2010)

Alle macht aan de markt

Niet het welzijn van de mensen of de welvaart van de gehele maatschappij staat bij de N-VA centraal, wel de marktwerking. Een overheid ten dienste van ondernemers dus, in plaats van een overheid ten dienste van alle inwoners.

Het is dan ook tevergeefs zoeken in het N-VA-programma naar een overheid die optreedt als regulator, als scheidsrechter, herverdelers en behoeder van gelijke kansen voor iedereen. Voor de N-VA heeft de overheid geen herverdelende of sociale functie. Ze dient enkel om de economie te stimuleren, wetgeving te maken en op te treden tegen monopolievorming en oneerlijke concurrentie.

Besparingen alom

De N-VA wil net minder overheidsinmenging. En dus duikt het besparingsmonster weer op.

N-VA citaat:

"De N-VA pleit daarom in het luik 'bestuurszaken' ervoor dat de Vlaamse Overheid en publieke agentschappen in de komende vijf jaar elk jaar minimum 2% productiviteitswinst realiseren om zo tot 750 miljoen euro te besparen."

(Verkiezingsprogramma 2009)

Dergelijke lineaire besparingen (5 maal 2% = meer dan 10%) gaan regelrecht in tegen de basisprincipes van een sterke en efficiënte overheid die de markt controleert en stuurt. Met zo'n forse besparingen is het onmogelijk goede openbare diensten uit te bouwen.

N-VA in praktijk!

Als de N-VA over begrotingstekorten spreekt, gaat dit in één adem gepaard met besparingen en met het inperken van 'de logge overheid'. Zelden of nooit spreekt de N-VA over nieuwe inkomsten, zoals het aanpakken van de fiscale fraude.

De dienstverlening van de overheid afbouwen, vooral die aan de bevolking, is de N-VA-remedie. Zo bespaart Vlaams N-VA-minister Muylers een flinke hap binnen het departement Werk, uitgerekend op het moment dat de crisis volop woedt en de werkloosheid hoge toppen scheert. De VDAB moet tot 10% van zijn budget inleveren en krijgt bovendien geen middelen om de vergrijzingskosten van het personeel te betalen. Afbouw van de dienstverlening zal dus onvermijdelijk zijn.

Muylers gaat steeds verder in het uitbesteden aan de commerciële sector, waarvoor er plots wél centen kunnen gevonden worden. Eenderde van de initiatieven van de VDAB wordt vandaag reeds uitbesteed, maar voor de N-VA is dat nog niet genoeg.

Zo krijgt de VDAB extra taken opgelegd vanuit het Werkgelegenheids- en Investeringsplan (WIP), zonder dat het daarvoor extra centen krijgt. Die centen zijn er nochtans in het WIP. Gevolg: de VDAB kan niet anders dan die taken uitbesteden aan de commerciële sector, met name de interimkantoren, die daar wel geld voor vangen uit het WIP.

In de Vlaamse regering is de N-VA de gangmaker van de besparingen. En de partij is daar nog fier op ook. Tijdens de onderhandelingen voor de vorming van een nieuwe Vlaamse regering woog de N-VA zwaar op de besparingsplannen, vertelde De Wever openhartig in een interview (Het Nieuwsblad, 12-09-2009).

Besparingen op subsidies in de cultuursector, besparingen in de arbeidsmarkt, op de 50+-premies, op personen met een handicap, op opleidingscheques, op aanmoedigingspremies. Het patroon is duidelijk: de Vlaamse regering bespaart ten koste van mensen en niet ten koste van bedrijven. Die kunnen integendeel van almaar meer waarborgen en steunmaatregelen genieten.

ABVV-repliek

Een sterke openbare dienstverlening voor alle burgers

Het ABVV wil een sterke overheid, met voor iedereen toegankelijke en kwaliteitsvolle dienstverlening.

Efficiëntiewinsten

We staan helemaal niet weigerachtig tegenover efficiëntie-oefeningen, zoals de automatische toekenning van studiebeurzen of van het OMNIO-statuut. Dat vergemakkelijkt de dienstverlening en garandeert dat iedereen krijgt waarop hij of zij recht heeft.

Maar elke efficiëntie-oefening moet aan twee voorwaarden voldoen:

- het moet in overleg gebeuren, zowel met de personeelsvakbonden als met de (potentiële) gebruikers;
- met de geboekte efficiëntiewinsten moet de kwaliteit van de dienstverlening verder worden verbeterd.

Alle overheidsmiddelen moeten efficiënt en effectief worden ingezet, ook de steun aan bedrijven en het bestrijden van fraude door ondernemingen. Daarom zijn sterke inspectiediensten nodig die de verantwoordelijkheid hebben om bedrijven systematisch te controleren op de efficiënte aanwending van de verkregen subsidies.

Nieuwe inkomsten nodig

Het efficiëntiedebat mag niet herleid worden tot een besparingsoperatie. Lineair besparen is immers zelden of nooit efficiënt omdat men niet kijkt naar de noden en behoeften. Ons uitgangspunt blijft dat de overheid over voldoende middelen moet beschikken om haar taken te kunnen uitvoeren.

Begrotingstekorten worden best niet alleen via besparingen opgevangen. In tijden van crisis mogen nieuwe inkomsten geen taboe zijn. Voor het ABVV kan er van verdere lastenverlagingen geen sprake zijn omdat de sociale zekerheid en de openbare dienstverlening daardoor in het gedrang kunnen komen.

Het ABVV pleit voor een sterke sociale zekerheid waarbij de sterkste schouders de zwaarste lasten dragen. Inkomsten moeten rechtvaardig geïnd worden. Daarom is er nood aan rechtvaardige fiscaliteit en een doorgedreven strijd tegen elke vorm van fiscale fraude. De overheid heeft de plicht ervoor te zorgen dat de middelen rechtvaardig (her)verdeeld worden.

Uitbesteding

Voor het ABVV kunnen PPS-projecten (Publiek Private Samenwerking) enkel indien ze gebaseerd zijn op een correcte en transparante financiering en onder democratische controle vallen. En daar knelt vandaag het schoentje.

Zoals blijkt uit de officiële rapporten van het Rekenhof vallen PPS-projecten vaak duur uit voor de gebruikers, zijn ze weinig efficiënt en niet transparant.

Zo betalen we voor de PPS-spoorontsluiting naar Zaventem 9 miljoen euro per jaar via spoorinfrastructuurbeheerder Infrabel aan de privépartner + 0,5% van alle reizigersontvangsten van de NMBS (= ongeveer 3 miljoen euro) + 2,05 euro toeslag op elk treinticket naar Zaventem (3,8 euro vanaf 2012 en dit tot in 2047).

Uitbesteding aan de private sector kan voor het ABVV enkel indien het een aantoonbare meerwaarde heeft en voldoet aan strikte kwaliteitsvoorwaarden. De laagste prijs mag niet hét beslissingscriterium zijn. Ook de impact op tewerkstelling, milieu en klimaat, mobiliteit... moeten meegeteld worden.

Het ABVV ziet de overheid ook als speler binnen onze economie. De overheid moet sturing geven aan de economie door strategische sectoren te ondersteunen en de werkgelegenheid op lange termijn te garanderen. Een overheid moet proactief nieuwe niches onderzoeken en bedrijven die op de rand van het faillissement staan opsporen en begeleiden.

6. En de vakbonden?

Zoals alle nationalistische partijen heeft de N-VA het moeilijk met de zogenaamde intermediaire structuren, zoals de vakbonden, die de geïdealiseerde 'volkseenheid' doorbreken.

6.1. Algemeen Vlaams belang?

N-VA citaat:

"Als unieke ongebonden partij, los van drukingsgroepen, zuilen of financiële machten, is de Nieuw-Vlaamse Alliantie het syndicaat van het algemeen Vlaams belang. Sociale, economische en ecologische vraagstukken worden beantwoord vanuit het gemeenschapsbelang, zónder vernauwende 'linkse' of 'rechtse' ideologische oogkleppen."
(Beginselverklaring)

ABVV-repliek

Niet alle Vlamingen hebben dezelfde belangen

De N-VA bekijkt maatschappelijke problemen vanuit de tegenstelling tussen Vlamingen en Walen. De taalkundige of communautaire breuklijn is de bril waarmee de N-VA naar de samenleving kijkt.

De N-VA gaat er van uit dat de politieke, culturele, sociale en economische belangen van alle Vlamingen dezelfde zijn. Alsof er binnen Vlaanderen geen belangentegenstellingen of ongelijke machtsverhoudingen bestaan tussen werknemers en werkgevers, tussen rijken en armen, tussen vrouwen en mannen, tussen jongeren en ouderen, tussen kortgeschoolden en hogeschoolden, ...

Aan die sociaaleconomische, levensbeschouwelijke en andere breuklijnen tussen groepen Vlamingen gaat de N-VA klakkeloos voorbij. Zo wordt een debat wel heel moeilijk. Wie het niet eens is met een N-VA-standpunt dreigt steevast bestempeld te worden als een 'slechte Vlaming'.

Bovendien is het maar de vraag hoe los de N-VA zelf staat van drukingsgroepen. De partij rekruteert politiek personeel uit Voka en neemt er veel standpunten van over.

6.2. Vakbondsorganisatie

N-VA citaat:

"Het is niet de taak van de overheid om politieke of levensbeschouwelijke neutraliteit aan het verenigingsleven op te leggen (ontzuiling). Mensen mogen zich verenigen op basis van hun politieke overtuiging, bijvoorbeeld in vakbonden met een bepaalde kleur, of in functie van hun religieuze overtuiging."

(Congrestekst 2002)

"De overheid moet het ondernemen aanmoedigen en een goed ondernemingsklimaat met sociale vrede bevorderen door: (...)

c) ook voor vakorganisaties vrijheid en verantwoordelijkheid aan mekaar te koppelen. Vakorganisaties moeten over voldoende onafhankelijkheid beschikken om hun eigen roeping, de belangenvertegenwoordiging van hun leden in het sociaal-economisch leven, waar te maken. Dit kan er echter niet langer toe leiden de vakorganisaties een algemene juridische immuniteit te verlenen."

(Congrestekst 2003)

ABVV-repliek

Rechtspersoonlijkheid zal vakbonden verzwakken

Het is positief (maar eigenlijk ook niet meer dan normaal) dat N-VA het grondwettelijke recht op vereniging expliciet erkent, ook het recht om zich te verenigen binnen een vakbond.

De rol van de vakbonden wordt echter eng ingevuld. Mogen de vakbonden ook nog buiten de bedrijfsmuren ageren en bijvoorbeeld een staking uitroepen tegen het regeringsbeleid? In het algemeen ziet N-VA maar een erg beperkte rol voor het middenveld: als sociaal bindmiddel tussen mensen. Terwijl dat middenveld ook een democratische rol speelt als spreekbuis naar de overheid.

Tezelfdertijd wil N-VA de positie van de vakbonden ondergraven. Vakbonden moeten rechtspersoonlijkheid aannemen zodat men ze tot verantwoording kan roepen. Dat wil zeggen: voor de rechtbank dagen, vervolgen, financieel uitkleeden en desnoods wettelijk ontbinden.

Dat zal een nefaste invloed hebben op de sociale krachtsverhoudingen in het algemeen en op de syndicale slagkracht in het bijzonder. Enkel partijen die de vakbonden willen verzwakken pleiten voor rechtspersoonlijkheid.

De N-VA vermeldt niet dat het erg pover gesteld is met de economische democratie. Zo kunnen multinationals op korte tijd winstgevende vestigingen sluiten en duizenden mensen werkloos maken zonder dat die werknemers een reële stem hebben bij die beslissingen.

6.3. Dienstverlening: geen overheidstaken via vakbonden en mutualiteiten

N-VA citaat

"Het is ook onaanvaardbaar dat vakbonden of mutualiteiten overheidsgeld mogen uitkeren in de vorm van werkloosheidsvergoedingen of ziektevergoedingen."

(Congrestekst 2002)

ABVV-repliek

Wel meer taken van algemeen belang

Dat de vakbonden bijstand zijn gaan verlenen aan hun werkloos of ziek geworden leden, is historisch zo gegroeid uit de onderlinge solidariteitskassen die de eerste vakbonden hebben opgericht. En mee een gevolg van het feit dat de overheid die taak niet op zich wou nemen - onder druk van het patronaat overigens.

In feite worden er veel meer taken van algemeen belang door bedrijven (met winstoogmerk) verricht. Denk maar aan de geprivatiseerde nutsdiensten op het vlak van energie, afval en water.

Dat vormt voor de N-VA dan weer geen probleem. Integendeel, de partij ziet er geen graten in dat bijvoorbeeld een deel van de VDAB-dienstverlening geprivatiseerd wordt. Of dat werkgeversorganisaties Voka en Unizo evenzeer taken van algemeen belang verrichten. Zij ontvangen overheidssubsidies om ondernemingen te begeleiden via hun ondernemingsloketten.

6.4. Vlaams sociaal overleg

N-VA citaat

"De overheid moet het ondernemen aanmoedigen en een goed ondernemingsklimaat met sociale vrede bevorderen door: (...)

b) overleg te organiseren tussen de werkgevers en vertegenwoordigers van het sociaal-economische middenveld. Het spreekt voor zich dat ook een kader moet geschapen worden waarbinnen Vlaamse Collectieve Arbeidsovereenkomsten kunnen afgesloten worden. De verouderde en kunstmatige opsplitsing van het sociaal overleg in paritaire comités moet worden herdacht."

(Congrestekst 2003)

ABVV-repliek

Er is al Vlaams sociaal overleg

Sociaal overleg is de verantwoordelijkheid van de sociale partners. Het komt aan de sociale partners zelf toe om te bepalen op welk niveau ze afspraken willen maken. De N-VA wil daar graag op inbreken door de Gezinsbond een stem te geven in overeenkomsten over de combinatie arbeid-gezin. De vertegenwoordigers van het sociaal-economische middenveld zijn voor ons de werknemers- en werkgeversorganisaties.

Uiteraard moet er ook overleg plaatsvinden op regionaal niveau. Daar moeten er afspraken worden gemaakt over regionale materies zoals opleiding en tewerkstelling. Maar dat gebeurt vandaag al: tussen werknemers en werkgevers in de SERV en met de Vlaamse regering in het VESOC.

De CAO-wet laat ook toe dat er CAO's worden afgesloten op regionale niveaus (zoals provinciale CAO's in de metaalsector) of op het niveau van deelsectoren (zoals de Vlaamse social profit). Nieuwe kaders zijn dus niet nodig.

Uitleiding De Voka-alliantie

VLAAMS
ABVV

“Voka wordt stilaan hofleverancier voor politiek personeel bij N-VA,” noteerde Het Nieuwsblad op 15 juni 2010. Ministers, parlementsleden, medewerkers, ... De N-VA gaat geregeld brains shoppen bij de vrienden van de Vlaamse werkgeversorganisatie Voka.

Een overzichtje van enkele topfiguren:

- Philippe Muylers, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport. Voordien gedelegeerd bestuurder van Voka.
- Karel Uyttersprot: federaal parlements lid N-VA. Voordien gedelegeerd bestuurder van Voka Oost-Vlaanderen.
- Guy Clémer: hoofd studiedienst N-VA. Voordien o.m. hoofd studiedienst van het Vlaams Economisch Verbond (VEV), de voorloper van Voka.

Gemeenschappelijke wortels

De N-VA is duidelijk een Voka-nest. Overstappen van Voka naar N-VA is vanzelfsprekend, vertelde Philippe Muylers openhartig in een interview met de krant De Morgen (30-01-2010):

“Het VEV, later Voka, is altijd de economische poot van de Vlaamse beweging geweest. Daar moeten we niet flauw over doen. Als we in de aanloop naar verkiezingen voor de lol opiniepeilingen hielden onder het personeel kwamen veel mensen uit bij de Volksunie en later bij N-VA. Heel veel. Zo groot was die stap naar N-VA echt niet, die zat in mijn roots ingebakken. Toen ik hem uiteindelijk heb gezet, voelde dat een beetje als thuiskomen.”

Voka-VEV en N-VA zijn twee takken van dezelfde boom. Het VEV werd opgericht in 1926 als “ondernemersvleugel” binnen de Vlaamse beweging. Het VEV had twee grote doelstellingen: de economische ontwikkeling van Vlaanderen én de vernederlandsing van het bedrijfsleven. Het VEV speelde ook een actieve rol in het uittekenen van verschillende staatshervormingen en had daarmee een grote impact op de politieke en economische structuren in Vlaanderen.

Gemeenschappelijk programma

Geen wonder dus dat het programma van N-VA zo sterk lijkt op dat van Voka. Soms lijkt het wel alsof de partij copy/paste heeft gedaan bij de werkgeversorganisatie. De krant De Tijd (19-06-2010) noemde het economische programma van de N-VA ronduit “op veel punten een doorslagje van de rapporten van Voka”.

Uiteindelijk is dat wat zowel Voka als de N-VA met een staatshervorming beogen: eindelijk verlost te zijn van dat socialistische Wallonië, zodat Vlaanderen complexloos een rechtser sociaaleconomisch beleid kan voeren, op maat van de werkgevers. Een Voka-Vlaanderen met andere woorden. Met lagere loonlasten, minder belastingen voor de bedrijven en een harde aanpak van de werklozen.

Leg de programma's van N-VA en Voka naast elkaar en je kan er niet naast kijken. Ziehier 10 opvallende gelijkenissen:

N-VA	Voka
1. Verlaging en splitsing vennootschapsbelasting	1. Verlaging en splitsing vennootschapsbelasting
2. Arbeidsduur berekenen op jaarbasis	2. Arbeidsduur berekenen op jaarbasis
3. Loonvorming in functie van eigen prestaties	3. Loonvorming in functie van eigen prestaties
4. Verkorte ontslagprocedures	4. Verkorte ontslagprocedures
5. Afschaffen brugpensioen	5. Afschaffen brugpensioen
6. Werkloosheidsuitkeringen beperken in de tijd en wachtuitkeringen afschaffen	6. Werkloosheidsuitkeringen beperken in de tijd en wachtuitkeringen afschaffen
7. Gelijkgestelde periodes afschaffen	7. Gelijkgestelde periodes afschaffen
8. Meer markt, minder overheid	8. Meer markt, minder overheid
9. Ondernemersvriendelijke overheid	9. Ondernemersvriendelijke overheid
10. Wegwerken begrotingstekorten vooral via besparingen op overheid	10. Wegwerken begrotingstekorten vooral via besparingen op overheid

Wie wordt daar beter van?

De conclusie is overduidelijk: de N-VA heeft onmiskenbaar een uitgesproken patronale agenda. Ze zijn niet de enigen, dat klopt. Ook Lijst Dedeker (LDD) en Vlaams Belang (VB) hebben dat. En uiteraard ook Open VLD (of MR langs Franstalige kant). Maar dat is bekend, terwijl dat voor de N-VA veel minder het geval is.

Wie het programma van de N-VA bekijkt, ziet niet bepaald een partij die de belangen van werknemers en hun vertegenwoordigers hoog in het vaandel voert...

Wat de N-VA in petto heeft...

Voor werknemers

- meer flexibiliteit op maat van de werkgever
- een onzeker prestatieloon

Voor gepensioneerden

- afschaffing brugpensioen
- afschaffing gelijkgestelde periodes

Voor werkzoekenden

- meer en snellere sancties
- werkloosheidsuitkering beperkt in de tijd

Voor jongeren

- afschaffing wachtuitkering

Voor vakbonden

- rechtspersoonlijkheid
- geen uitbetaling werkloosheid

Voor werkgevers

- cadeaus

Bronnen N-VA

- 2001 Beginselverklaring
- 2001 Manifest
- 2001 Statuten
- 2003 De Nieuw-Vlaamse Alliantie
in vraag en antwoord

Congresteksten:

- 2002 (Voor zes miljoen Vlamingen vandaag én morgen, ledencongres, Leuven, 4-5 mei 2002)
- 2003 (Programmataksten Partijraadsdag 11 januari 2003)
- 2006 (Congres lokale economie, 13 mei 2006)
- 2010 (Verkiezingscongres 6 juni 2010)

Toespraken

- 2010 Nieuwjaarstoespraak Bart De Wever
- 2010 Identiteit en autonomie, 11-julitoespraak Jan Peumans
- 2010 De Vlaamse identiteit, lezing Bart De Wever UGent, 28 september 2010
- 2010 Fiscale autonomie, slottoespraak Philippe Muyters colloquium 'Fiscaal federalisme in de Europese Unie', 13 september 2010

Verkiezingsprogramma's

- 2009 (Afrif Vlaanderen Utrit crisis)
- 2010 (Nu durven veranderen. Een sterk sociaal en economisch perspectief voor Vlaanderen en Wallonië)

Index

A

activeren / activering 19, 24
arbeidsduur 16, 36

B

begrotingstekorten 29, 30, 36
Baert-doctrine 9
belangentegenstellingen 31
belastingen 9, 15, 34
brugpensioen 18, 26, 36

D

De Wever, Bart 3, 8, 12, 21, 29
diversiteit 22, 24

E

economische democratie 10, 32

F

fiscale concurrentie 14, 15
fiscale fraude 29, 30

G

gelijkgestelde periodes 26, 27, 36

I

identiteit 8

K

knelpuntvacatures 22, 24

L

lastenverlagingen 15, 30
loon / lonen 16, 17
loonkostpremies 20

M

Muyters, Philippe 14, 15, 20, 22, 23, 29, 34

N

notionele intrestaftrek 14, 15

O

ondernemingsloketten 33
ontslag / opzegtermijnen 18, 36
openbare dienstverlening 28, 30
opleidingscheques 14, 29
overheid 10, 15, 24, 28, 29, 30, 32, 33, 36

P

Peumans, Jan 8
PPS 30
prestatieloon 17,36

R

rechtspersoonlijkheid 32, 36
RVA 22

S

sanctioneren / sanctionering 19, 21, 24
SERV 12, 33
sociaal overleg 12, 16, 33
sociale zekerheid 9, 10, 19, 21, 24, 25, 26, 27, 30
sp.a 3, 9, 24
staats hervorming 9, 10, 34
subsidies aan bedrijven 15, 30
successierechten 15

T

transfers 27
transmissies 22

U

uitbesteding 28, 30

V

vakbonden 31, 32, 33, 36
VDAB 19, 20, 22, 29, 33
vennootschapsbelasting 9, 13, 14, 15, 36
VESOC 12, 33
VEV 12, 34
Vaams Belang 9
Vlaamse onafhankelijkheid 9
Voka 12, 31, 33, 34, 35, 36

W

wachttuitkering 21, 36
werkloosheidsuitkeringen 21, 36
werknemersstatuut 18
werkzoekenden 19, 20, 21, 22, 24, 36
WIP (Werkgelegenheids- en Investeringsplan) 20, 29

Bestel ook onze andere brochures

Wat doet het Vlaams ABVV voor jou?

Welke dienstverlening, ondersteuning en campagnes organiseert het Vlaams ABVV? Welke thema's maken deel uit van het overleg in Vlaanderen?

Rechtvaardige belastingen: wie wordt daar beter van?

Belastingen betalen. Waarom moet dat? Wie betaalt de meeste belastingen? Wat is een rechtvaardige belastinghervorming?

Werk voor de boeg

ABVV-eisen voor de nieuwe Vlaamse regering (verkiezingen Vlaams Parlement 7 juni 2009).

Werkbaar werk ook voor 50-plussers

In deze handleiding voor delegees vind je alles over leeftijdsbewust personeelsbeleid. Boordevol nuttige tips, websites, diensten en maatregelen.

Recht op leef-tijd!

Het ouderenmanifest van ABVV-Senioren: een rode visie op grijze problemen.

Op zak

Alles over je rechten en plichten als schoolverlater, werkzoekende en werknemer.

Het Vlaams ABVV publiceert nog verschillende andere brochures voor militanten en delegees.

Een volledig overzicht vind je op www.vlaamsabvv.be. Je kan er onze brochures ook gratis downloaden.

Het Vlaams ABVV besteedt grote zorg aan de leesbaarheid van zijn publicaties. Suggesties ter verbetering? Wij horen ze graag via communicatie@vlaams.abvv.be.

De N-VA anders bekeken

In 2010 werd de N-VA de grootste partij bij de federale parlementsverkiezingen. Meer dan 1 miljoen Vlaamse kiezers gaven hun stem aan de rechtse Vlaams-nationalistische partij. Sindsdien zit het land in een kramp.

Opmerkelijk is dat die populariteit zich niet vertaalt in grote aandacht voor het programma van de N-VA. Vooral haar sociaaleconomische visie blijft uit de schijnwerpers. Alsof de N-VA alleen maar over de staatshervorming iets te zeggen heeft.

Welke sociaaleconomische plannen heeft de N-VA in haar schuif liggen? En welk beleid voert de N-VA vandaag al in de Vlaamse regering, waar de partij ondermeer het domein Werk in handen heeft?

Deze brochure geeft het antwoord op die vragen. En toont meteen aan hoe sterk de alliantie is tussen N-VA en de Vlaamse werkgeversorganisatie Voka.

een sterke vakbond is
broodnodig

VLAAMS
ABVV

www.vlaamsabvv.be